

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius iuris utriusque

[Speyer], Sept. 1478

[H]

[urn:nbn:de:bsz:31-313403](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-313403)

Ha:

Habere significat diuersimode
put suū apriū significatū vel significatū aliud
quoduis mediū significare declarat v. g. Res tua
est penes me et pmittis mihi stipularē eandē
habere licere significat qd dominū istius retrā
ferē in me. l. stipulatio ista. §. h. ff. de v. obli.
Et sic rei possesse sine traditiōe post dominium
queritor possidenti. §. interdū. insti. de re. diu. Item ibi res tua nō
est penes me pmittis habere licere. significat qd dominū trā fers
p traditiōē. l. traditiōibz. C. §. pal. Item ibi pmittis rē alienā
habere licere re pseuerāte aliena nulla est stipulatio. l. stipulatio
§. questitur. ff. e. ti. quā in re aliena pmissor nō potest cōstituere
ius dominij. Si autem efficiat pmissoris valet stipulatio vt ibidē
qz tūc potest facere vel cōstituere ius dominij. Itē ibi vendo tibi
rem alienā et pmitto tibi habere licere significat hōe iure posses
sionis. l. hōe. ff. de v. sig. Et hoc ex natura cōtractū emptiōis v. g.
natura est qd sufficit rē tradere quāte res aliena est vendita. l. ex
empto. ff. de ac. emp.

Habere adionē est minus qm hōe rem. Et hoc qd dicit meli
pignori incūbere qm in psonā agere. ff. de re iu. l. minus.

Habere tenere possidere. v. g. haec tria vba ponunt in aliq istru
mēto sic dnt exponi scz qd recipiens habeat de iure teneat natura
liter et de facto possideat ciuilitet et de iure qz ciuilis possessio ē cā
querendi dominū licet aliquando possessio sit tātum naturalis nō
ciuilis vt illa quam habet vasallus.

Habitatio est fuit psonal in habitādo consistēs. Et cōstituit i do
mo aliena. vt nō. ff. de vsu. et habi. in rus. Cū pactiōibz et stipula
tiōibz vt. ff. de vsufu. iūcta. l. §. ff. de vsu. et habi. vel i vltima vo
lūtate. Differēt tamē ab vsu et vsufructu. qz illa amittunt nō vtē
to vel capitis dinēmutiōe vt. ff. si vsu fructū. l. penul. §. Sic habita
tatio aut nō nisi morte finit. vt. l. si habitare. ff. de vsu. et ha. Itē
pnt inhabitator alijs vendere vel locare ius qd hz vt. l. qd ātiqz
C. de vsufu. Sic et fructuaris et nō vsuarii vt. ff. de vsu. et ha.
bi. l. sed neqz. vide sup hoc Ago. in sum. C. de vsu. de habi.

Hac qnqz tenor nō exclusionē sed inclusionē vt in c. Ego em
eps d iur iur. Et sic sumit in iuramentis dicēdo. ab hac hora significat
em pns tps cū fuit de h p Jo. an. i. c. i. d. ordi. ab epi. q. refig. epi.

Hastarij dicunt qui rem pponūt venalē hasta supposita. Et di
cunt a noie hasta qd idē est qd venditio vt nō. C. de fi. instru. et

de iure haſte ſiſcalis in rubro. li. x.

Maſtari eſt rem pponi venalem haſta ſuſſoſita. ita olim fuiſe conſuetudo.

De.

Hereditas eſt ſucceſſio in vniuerſu ius qđ defūctus habuit. vñ ff. de v. ſig. l. nihil aliud eſt hereditas et. l. bonoz. e. ti.

Hereditas adita eſt illa de qua heres ſe intromittit auctoritate p̄toris p̄mo auctoritas p̄toris nō eſt necēſa ſ; ſola voluntas ſufficit vt inſti. de here. q. 7. diſ. ſ. 7. tē extrane. Secđ in peti. iōe bonorū poſſeſſōis vt ibi nō. Et de aditiōe et repudiatione hereditatis nō. in. l. qui ſe patris. C. vñ liberi. vbi dñs catho. facus ſic ocludit. Aut debens ſucceſſere p̄tulit vba p̄ntis t̄pis indicatiui modi. aut futuri t̄pis. Si p̄ntis t̄pis. aut ſine infinitiuo. Aut cū infinitiuo. ſi ſine. aut affirmatiue. vt adeo. et inducit aditiōe hereditatis. et repudio inducit repudiationē. Aut negatiue ſcđ nō adeo nō ſum heres. Et ſcđm glo. et ſali. nō inducit repudiatō miſi interrogatio p̄ceſſerit vel eminus p̄fixus ſit tūc em̄ inducit. Si cū infinitiuo aut affirmatiue. ſcđ volo adire. volo eſſe heres. et inducit aditio. aut negatiue et tūc aut voluntas p̄ponit negationi. vt volo nō eſſe heres et inducit repudiatō. Similit̄ ſi dicit nolo ampli⁹ nolo vnq̄ adire. p̄ponit negatiōz voluntati adiūctis talibz adūbijs t̄pis inducit repudiatō. Secđ ſi dicat. Nolo nūc adire hereditatē. Nā ſic nō inducit qz intelligit̄ ſm naturā adūbii de hijs glo. in. l. ij. ſ. obſeruari. C. de iura. ca. l. plurimū. ff. de acq. here. l. p. here. ſ. i. e. ti. et. l. i. glo. in. l. ſi eā. C. q̄ accu. nō poſ. aut nullū adūbiū ē ſcđ nolo adire. tūc ſi eminus eſt p̄fix⁹ inducit repudiatō. l. oēs. ff. ad tre. Si nō eſt p̄fix⁹ tūc t̄m cadit oſectura deliberatiōis. vel p̄ſūptio. p̄pter mētis abiguitatē et vſqz ad annū poſſit deliberare. ſi futuri t̄pis. aut negatiua vt nō adito et repudiatō. qz ſubā aditiōis negat̄ ex nūc put alias et ſp̄ in ſecta ſector. aut affirmatiua vt adito. Et nō inducit aditio de p̄nti ſm catho. non obſtat qz videt̄ qz ſtatim adeat. eo qz contrariōz ead̄ eſt diſciplina. ff. de pecu. l. p̄p̄mus. ſ. Si ſtipuler. Nā adito et nō adito nō ſūt oppoſita vl̄ contraria. qz nō adito negat totū t̄ps. ſ; adito ſolū t̄ps futurz dicit. et excludit p̄ntis. et ſic eſt plus in negatiōe q̄ in affirmatiōe. Et eſt dare medum inter iſta. Nec Catho. idē ad p̄bandum hereditatis aditiōe poſt lōz am diſtinctionē Cōcludit quēdā notabilē doct̄ri nam in iſta ſingulari quēſtione. Pone ago ot̄p̄ heredē debitoris meipſe negat ſe heredem coram iudice. Cōmco eum habere an nullū ſignatorū defūcti. ille videns ſe de p̄benſū diē. j. iuratus ſum.

annullū defūcti de manibz dñi dū esset in agone. Querit̃ an sit cō-
uictus vt heres vel an debeat puniri vt fur. Catho respōdet. Si il-
le erat suus heres scz fili⁹ zc. tūc cuius est heres. Si erat extra-
neus tūc vt fur. l. si seruū. §. p̃tor et. l. si extraneū. ff. de acq. here.
Ratio quia filius ipso iure est heres sed extrane⁹ nō aūquā ad-
at hereditatem.

¶ Hereditaria actio. Re. s. actio hereditaria.

¶ Hereditas decurionū nauiculariorū. et artaliū militū et fabricē
fium fm azo et fam. C. e. ti. in rubr. et. l. vlt. d. in qua qdā speci-
ale ius obseruat de quo nō ibidem.

¶ Heres est ille qui succedit i vniuersū ius defūcti. l. cū heres. ff.
de diuer. et tpa. p̃scrip. vel est dñs hereditatis qui fita dicitōe in
volūtaris. §. si. insti. de here. q̃ et diff. Sed in necessarijs defertur
ipso iure hereditas.

¶ Heredem instituire est aliquē post mortē suā loco suo in omni-
bus hams suis dñm ostituire. Nam dicit̃ heres ab herus. i. dñs si
bi eim succedūt vniuersa bona defūcti et ad eū omnia z incōmo-
da hereditaria redeūt. Et p̃nt institui heredes g̃naliciter oēs z ac-
cipe quid qd a testatore eis relinquit̃ siue sint filij extranei. siue li-
beri. siue serui testatoris vel alie. siue patrefamilias. siue impu-
beres. siue p̃sona priuata. siue ecclesia. siue vniuersitas. oēs exceptis
qui nō p̃nt institui heredes scz de portatus ppter delictū in insulā
siue bannit⁹ p̃petuo. damnat⁹ in metallū fodientū vt. C. de her.
insti. l. i. collegiū illicitū nō approbatū vt. l. collegiū ti. a. le. Ince-
stuosus natus ex dānato coitu. i. spurio testatoris. hui⁹ accusat⁹ de
adulterio eū dñō sua cōmisso. ab illa dñā institui nō p̃t hereticus
app̃tata. Mulier quolās ad sc̃bas nupcias infra tps luctus. i. in-
fra annū post mortē p̃mi viri vt. C. de secū. nup. l. i. et l. de iure ci-
uili. Qui sciens ot̃xit cū aliq̃ muliere i g̃noratē secūdas nupcias
esse illicitas nō p̃t ab illa institui zc. et sūt diuisi heredes. Nam he-
redes alij sunt necessarij. alij necessarij tm̃. alij volūtarj. alij legi-
timi. alij legati. alij testamētarij. alij fideicōmissarij.

¶ Heres ab intestato est ille qui succedit in ius defūcti sine oī te-
stamēto et insti. de here. q̃ ab intesta. deferunt̃.

¶ Heres fideicōmissari⁹ ē cui ex fidei cōmisso relicta est hereditas
dāda illi cui testator disposuit dīcēdo sic. fidei tue om̃to vt l. des
illi. Et nō q̃ illa sūt desperata h̃ forte p̃ rāto dī heres fideicōmiss-
sari⁹. qz fideicōmissari⁹ loco heredis habet vt insti. de fideicōmiss-
here. §. f̃stituta. vt q̃directe et imediate ex testamēto nihil cape-
p̃t. q̃lis est spurio saltē capiat ex fideicōmisso h̃ ip̃e heres n̄ ē heres.

eum sit rogatus a testatore hereditatem adire et postea de restitu-
tuendo licet restitutione factam post tempus heres maneat ut dicto
§. restituta. Duo ergo heredes in solidum esse non possunt ut ff. como.
l. si. et. l. si ut certo. §. si duobus licet alij dicant contrarium videtur quod ille
cui testator dari vel restitui hereditatem disposuit ut manifeste
colligitur ex §. Sed etiam id insti. de fi. comif. her. licet verba ibi po-
sita videantur innuere oppositum si inspiciantur

Heres legatarius est qui legatum accepit vel cui legatum fa-
ctum est. ut l. quotiens. C. de here. insti.

Heres legitimus est qui ex lege xii. tabularum alit ex iuris con-
stiti. etiam sine testamento succedit defuncto ut sunt agnati proximi
insti. de legit. ag. suc. in prim.

Heres necessarius est filius heres institutus in testamento domini sui
ab eo qui facultates suas habet suspectas ne possit ex ipsis satisfacere
creditoribus quibus est obligatus. adeo quod non credit alienam heredi-
tatem suam adire si heredem eum instituerit. qui servus heres
factus ideo necessarius dicitur heres quia siue velit siue nolit
cogitur suam hereditatem adire ut satisfaciat creditoribus. ut
insti. de here. qua. et dif. §. j. Et hoc verum nisi illi seruo debeatur fi-
deicommissaria libertas. l. is qui soluendo. ff. de here. insti. aut hoc
eo non facit sed non ad eum hereditatem eius nomine potius
quam domini defuncti res hereditarie vendantur ne defuncti con-
tumelia quaedam vel iniuria facta efficiatur dicendo quod res eius
venderentur.

Heres suus dicitur filius qui est in potestate patris tempore mor-
tis ipsius patris.

Heres domesticus dicitur qui est in potestate mortis tempore mor-
tis dum eum alius non precedit. filio enim supposito et in potestate patris exite ne-
pos ex eo qui in potestate aui est filius heres si est insti. de here. q. et dif. §. sui

Heres substitutus dicitur qui alij heredi instituto substituitur §. §.
Si testator ita dicat ille heres esto qui si non velit vel non possit esse
heres iste esto ei substitutus. Et hoc siue secundo tertio vel quarto loco
alio in locum instituto deficiente substituat. Nam secundo de omnis qui
post primum sequitur etiam si decimus sit. ff. de vul. substi. in prim. put non.
hosti. in su. de testa. §. quod si sit perfectus. §. dicitur institutio.

Heredes sui et legitimi sunt a quo de suis et legitimis heredibus
appellatur qui in potestate mortis fuerunt ut filius filia nepos neptis
ex nepote natus ex filio natus pnata seu pnepos pnepotis legit-
imi et naturalis vel etiam legitimi tantum ut adoptiuus

Heredes testamentarii dicitur qui ex testamento heredes scripti sunt.

Heredes tutor. licz nō sint tutores tenent tñi quibusdam quasi tutores inchoatōis scz per defectū obmissū vl. ff. de here. insti. l. 1.

Haustrus est ius hauriēdi aquā de puteo vicini cui eo iurito iure seruitutis ascribitur.

Herisco. i. diuiso. inter dicitur familie heriscute. i. iudiciū hereditatis diuidente. Re. s. actio familie heris.

Heresiarcha est qui falsā de fide opinionē gignit vel pmo inuenit sicut arrianus viableff. et alij similes.

Heresis grece ab electōne dicitur eo qd quicunqz vnam opinionē hereticā vel disciplinā sibi elegerit putat eam esse meliorem. et. x. xiiij. q. iij. heresis alias dicitur quasi diuisio.

Hereticus dicitur eras in fide vnde quicunqz in fide dubitauerit frivola ad hanc fidem hereticus censetur. vt c. 1. de here. Etia p heretico habetur qui scilicet hereticū nō reuocat vt. e. ti. e. ij. Et s̄m augu. dicitur qd certaz opinionē nouā et puersā gignit vel sequit̄. Etia alicuius tpalis omōdi vel alicuius ḡle vel pncipat̄. Dicitur gignit vt aliquis heresiarcha. vt arrius satellius rē. Dicitur sequit̄ sicut qui errorem illū imitat̄ putat s̄ legūt. xxiiij. q. iij. hereticus. Dicitur hereticus qd putat sacramēta ecclesie sicut simoniac̄. i. q. i. eos. Itē sacre scripture p̄sus intellectoz. xxiiij. q. iij. heres. vbi dicitur qd cūqz scripturā aliter intelligit qd sensus spūsancti flagitat̄. a. l. i. p̄ta est licet ab ecclesia nō recesserit s̄ hereticus appellari p̄t rē. Itē omnis excommunicat̄. iij. q. i. qd ait. Itē romane ecclesie publicus iniuriator. xxiiij. di. omnis. Item qui aliter sentit de articulis fidei quā romana ecclesia. xxiiij. q. i. hec est fides.

Heres vel heros grece idem est qd dominus latine.

Hircosus dicitur cui os olet vt. l. q. clauū. s. is cui. ff. de edilitō edict.

Ho

Homagium est idē qd fidelitas tñ spe. e. ti. in. li. de feu. ponit illaz dicit qd homagium est de hijs qd ad tpalia p̄tinet. Et ideo p spūalibus indignū est vt qd homagium facere opellat̄. Fidelitas tñ p spūalibus p̄statur. qd p̄lati bene p̄stant fidelitatē vt in. c. antiqua d̄ puile. Vel sic potest describi Homagium est quedā astrictio seruitutis liberi hominis facta domino suo p pactionē vel petitionē siue stipulationē p̄mittente libero homine domino suo fidelitatem et constitutente se hominē vel vasallū suū. Et sic in aliquibus partibus hoc modo ille qui facit homagium coram domino suo flexit genua sua tenens manus suas iunctas simpliciter inter manus domini iurandum de fidelitate prestans. Et mutuo se in signum fidelitatis osculantur. Cuius forma ponitur in li. feu. de no. fi. For.

e. est et alia. scz. post rub. illa de For. Fideli. Ab item facit de iur. iur.
c. ego. n. et. lxij. di. cu. dno. Et hosti. ponit ea in su. de feu. s. qd. fit
Fidelitas. et qliter fit faciēda. Ex dictis homagiū describi pōt fm
formā. Est qñ aliquis flexis genubz iūctis manibz intē manū dñi
positis. aliquid pmittit qd. p spūalibz fieri non debet de q. de accu.
vemēs de sūho. ex dilig. de excel. pla. Graue. de re iudi. c. fi. est
aut homagiū multiplex fm spe. v. q. Quoddā est legiū quoddāz
nō est legiū quoddā edictale quoddā decretale. rē. de quibz. q.

¶ Homagiū decretale tale est. Nā heres hominis mei q. cū de cō.
suetudine possit infeudari et p. cōsequēs in homagiū succedere. de
bet infra certū tpus me in dominiū agnoscere et fidelitatē mihi p.
stare. et ego teneor eū rōne talis feudi in hominē recipere. Et in re
cipiēdo videor sibi ius feudi decernere ppter qd. dici pōt homagiū
decretale. sicut et iā bonoz possessio decretal. et q. ius mihi tribuit
sicut et talis bonoz possessio. scz. si nullū sit pximior. Et ideo in cu
ria francie semp recipiuntur fidelitates et homagia alterius. sal.
uo iure. Quod autem in ytaliam et alibi vocatur vasallagiū in frā
cia vocatur homagiū. rē. Etiam dicitur hominum. c. veritatis s.
iureiur. Et sunt tamē q. hominū est quando iuratur alicui fide
litās nemine excepto. Sed vasalliciū supiore excepto scz. impato
re de hoc optima glo. in verbo homoq. ligius cle. pastoralis de re
iudi. vbi etiam dicitur q. quis nō potest esse ligius duoz s. bñ li
gius. vni. et vasallū alterius vel vasallū plurū. Et sic homagium
potest dici hominis ligium.

¶ Homagiū edictale est sicut bonoz possessio edictalis. Vñ fm
spe. ibidem Homagiū edictale siue hereditariū est qd. aliq. hab.
eoi. p. q. est heres. Nā eoi. p. q. adit hereditatē hominis mei p. so
nā eius repñtat. Et videt hominis homagiū subisse. Et tale homa
giū potest finire tpe si dño placebit q. si dño nō plazeret nō fine
ret. Et iā si vasallus vellet bonis feudilibz cedere p. mo ageret cōt.
ipm. vt eū in dñm agnosceret et hoc ex otumelia sua. Vnde puni
re debet ne inuitus olequat immunitatē qd. esse nō debet p. q. ff.
de nego. ges. s. hereditaria. s. ideo possum euz cogere vt subeat
homagiū decretale et etiam q. plus tribuat ei in effectu quā edi
ctale.

¶ Homagiū legiū est fm spe. ibidem quod fit impatori vel re
gi nullius alterius fidelitate salua. Illud autē qd. fit alijs nō di
citur legiū q. fit vel iuratur salua impatoria vel regia fidelitate
Multi enim putant homagiū legiū esse quādo vasallus mit
tit manus suas in manus domini et sibi homagiū fac. et fidelitatē

mittit et ab eo ad osculū recipit. Quod nō est verū et etiā ibi
dem dicit Spe. Sed vt ipse dicit tūc alij ponūt q̄ duplex est homa
gium. homagium legium in q̄ nullus recipit quantū ad verba. s̄
q̄ntū ad mentē. Et aliq̄ q̄ sup̄mā et generalē habent auctoritatem
et iurisdictionē puta impator vel rex intelligunt excepti tē. Itē
vbi ponitur legiū. s̄. et. j. habent aliqui legium.

¶ Homagiū nō legiū est qm̄ aliquid recipit puta facio tibi homa
gium excepta fidelitate q̄ dño meo tali legio teneor vel saluo q̄
possim cū voluero dñm legiū mihi ostendere vel saluo quia nolo ti
bi ostra talem iurare. Sed dictū p̄mū est verū fm̄ spe. licet s̄ vlti
mū designatū omnis vsus appbet et fm̄ vltimū modū sequit̄ per
tōrū et illo vsū spe. de homagio legio. vide. s̄. fedū legium.

¶ Homo legius vel ligi⁹ fm̄ spe. ibidem d̄r q̄si dño suo ligat⁹ vel
q̄si legalitatē omnes. Vnde rex sicilie est homo ligius romane iu
dicis vt in cle. pastoralis de re iudi. palle. post mediū in. s̄. rursus.
vbi glo. notabilis. Et omnis homo ligius est vasallus et nō ecōē

¶ Homicidiū d̄r hominis occisio ab homine facta. et dicit̄ quasi
hominis cediū ab hō et cetero fm̄ Goff. in si. e. li. et hosti. et id. an.
et spe. Et est duplex voluntariū et casuale. vñ casuale. s̄ est im
putandū q̄ ad ordinū susceptionē. et si omnes casus nō p̄uidit̄ et
opam rei licite dedit. o. quidā. o. iohes. c. sicut e. ti. Etiā mittitur
homicidiū factū cōsilio p̄cepto et defensione. c. sicut dignū. eo. ti. v.
glo. notabilis et homicidij causam dās et homicida pari pena sunt
ferēdi. c. ti. suscepim⁹ et. c. tua nos. Ille em̄ est homicida q̄ osilius
p̄bet et q̄ fratrē odit vel ei detrahit. de pe. di. p. piculose. et. c. ho
micidior. s̄. sicut homicidiū s̄. uale ex q̄dā iurisdictione sp̄ualit. viij
modis Primo p̄ detractores et odiētes egs iniquitatē opp̄sionē
et iniusticiā facientib⁹. fratrib⁹ n̄siale p̄suadentes. tē. c. homicidio
rū p̄all. c. omnis inictas. et. c. noli. e. di. Et generaliter oīs iniqu⁹
motus ad nocendū fratrī in homicidij genere deputat̄. Itē homi
cida censet̄. q̄ tpe necessitatis p̄ximis alimēta negat. lxxvj. dis
passe. Corpale homicidiū est hominis pemptio corporaliter. Et fit
dupliciter scz lingua. et facto. Lingua tripliciter p̄cepto consilio
defensione. l. di. Si quis viduā. Et. c. piculose palle. s̄. facto quadru
pliciter iusticia necessitate casu et voluntate

¶ Honestas iusticie publice id est cōstitutiones ecclesie facte pro
pter publicam honestatem. Judicauit enim ecclesia esse honestus
vt nunquam cōsanguineus duceret sponsam cōsanguinei sui vi
ui vel mortui fm̄ archi. de spon. c. p. li. vj. de hac honestate vide in
caudientiam. et c. sponsam de spon. et ma. vbi p̄ doc.

Honoraria dicuntur p̄nia legatorum seu aduocatorum .i. q̄ in hono-
rarijs. ff. de va. et extor. cogni. Re. q̄. legatus.

Hortamur aliqui importat mandatū necessitatis. Et sic p̄ ipsū
confertur iurisdicō. c. quia iudicāte de rescrip. r. c. j. de testa. r. c.
hortamur. in. g. i. Idem de v̄to rogam. x. q. iii. rogo.

Hostiaris dicitur in v̄to testamēto id erat q̄d iamitor vt. xxj.
di. Cleros.

Hospitaliū rectores qui p̄ficiēt quō se tenere debeant nō bene
in de. quia contingit de reli. domi.

Hū

Humanus .i. secularis .i. di. c. x. q. ii. qui diuinis et humanis. d.
testa. cum esses. Item idē est q̄d humil. l. di. eos. xxiii. q. j. si quis
dederit et habet in regula semel deo etiā de re. iur. li. vi.

Humilitas seu humilitatio. No. archi. xxj. q. ii. cū humilitatis.
vñ humilitas est v̄tus q̄ homo verissima agnitōe sibi vilescit de q̄
glo. optima in v̄to humilitatis et est glo. fi. in de. p̄. de reli. domi.
que multa ppulcra ponit de humilitate. vñ melior est in malis fa-
ctis humilis confessio q̄ in bonis sup̄ba gloriatio. x. q. iii. c. iniustu
in fi. Item humilitas hominibz non p̄deset si cōtumacibz nō no-
ceret de post. p. c. j. in fi.

Humiliati sunt quidā religioſi qui fuerūt condemnati ab eccle-
sia per lucium papā qui noluerūt iurare et postea tpe clemētis re-
cepti sūt ab ecclesia q̄ se correxerunt et iurāt q̄n̄ expedit. no. in. c.
olim causam de resti. spo. Et tantū de. d.

Lex

Actus Re. i. lex rodia de iactu.

Economus dicitur ille cui ecclesiastica res gubnā
da mandat. vt. C. de sacrosā. ec. l. i. iubem. circa
pn. lxxix. di. quōdam in quibusdam et glo. iii.
c. impator. de iura. calū. vbi nō. dīa p̄ doc. inē
p̄conomū sicut cū et p̄curatorē et actorē que ibi
fm glo. in lala significatōne rem fignt. De q̄ due glo. notabiles
vna in. c. si quis erga. ij. q. vij. Alia in. c. quomā. xvj. q. vij. et ha-
betur. x. q. ij. si p̄conomus.

Iactura est damnū vel picuū q̄d quis patit quando immen-
te tempestate bona picunt in mare ad exonerandū naues. et ita
capiē p̄p̄. Sed large potest capi p̄ quocūq̄ damno alicui p̄ vio-
lentiā illato vñdecūq̄ pueniat. Vel dicitur lesio facta cū lapide vel
ligno Re. etiā. lex rodia